

ДЮІ ЗА ДОПОМОГУ ЄВРОПІ ПІД ДВОПАРТІЙНОЮ КОНТРОЛЕЮ

Нью Йорк, 5 листопада. — Губернатор стеїту Нью Йорк, Тамес Е. Дюї, виголосив промову з'ясненням свого становища в справі закордонної політики на обіді ексекютивних урядовців бізнесових підприємств, що відбувся в готелі Валдорф-Асторія при співучасті 1,000 осіб. Він заявив, що нема іншого рятунку для Європи, як План Маршала, бо лише за виконанням цього Плану можна буде створити з Західної Європи заборону свободи в Європі й Азії. Щоб планова допомога була успішна, Дюї прейявив такі способи: Допомога з konieczности, яка має бути вислана деяким державам на затамування дальшого нещастя, не повинна бути зворотного позичкою в доларах, а зате приходи з неї повинні бути вжиті на розвиток природних багатств країн, які цю допомогу дістануть; дальші позички повинні бути дані як справжні позички для відбудови, однак вони повинні бути давані американськими бізнесовцями, допому заграницю треба давати під контролею якоїсь ради, складеної з людей з обох великих політичних партій; конгрес повинен скласти ясну дефініцію політики, в якій треба б сказати, що „це є основна політика Америки для допомоги свободолюбним народам по всіх усядах, якщо вони готові співпрацювати з нами, щоб найти шлях до економічної стабілізації“, коли б не прийшло до здійснення допомоги Європі, тоді нема іншої ради, як перевести небувале досі озброєння Америки.

Дюї сказав, що Республіканській партії треба приписати ініціативу в двопартійній заграничній політиці і висловив признання сен. Ванденбергові та радникові Долесові за провід у цій політиці. Попри те Дюї гостро заатакував адміністрацію Трумана за його витрату 20 мільярдів на чужинну допомогу без розбору, а потім без найменших обиняків атакував Росію за її імперіалістичну й застрашуючу політику, яка змагає до поневолення світу.

НОВА ХАРЧОВА КАМПАНИЯ.

Вашингтон. — Громадянський Харчовий Комітет заповідає нову кампанію для збереження харчів. Вона має виявити план, як перевести прохарчування дому впродовж цілого тижня замість придержування дотеперішніх засад безмясних вітків, безбілосних четвергів і т. п. заряджень. Програма буде проголошена з кінцем біжучого місяця.

ВИСОКА ФАРМЕРСЬКА ПРОДУКЦІЯ В НАЙБЛИЖЧІХ ЧОТИРОХ РОКАХ.

Вашингтон. — Секретар рільництва Клинтон Р. Андерсон виявив на річній Конференції Рільничого Передбачування, що фармерська продукція впродовж найближчих 4 років дасть підставу до забезпечення Плану Маршала для допомоги Європі. Коли найдуться фонди на допомогу для 16 країн в Європі, тоді харчова продукція мусить бути поставлена на найвищій висоті, а головну продукцію збіжжя. Це буде теж постійне постачання для заспокоєння ринків в Європі, а воно буде далеко більше ніж загально думають.

НАСЛІДНИК СЕНАТОРА БІЛБО.

Нью Орлеанс, 5 листопада. — Після кінцевого обрахунку з виборчих округів вибраним сенатором стеїту Мисисипі суддя Джан Корнеліус Стеніс, мало кому відомий до цієї пори. Його вибір замітний тим, що він має кокінчити каденцію сенатора на місце недавно помершого сен. Теодора Г. Білбо, який вславився своєю теорією вищості білої раси над чорною. На таку саму програму кандидував на місце Білба конгресмен Джан Ренкен, однак перепав великою більшістю голосів, бо він опинив щойно на четвертому місці між кандидатами. Стеніс майже нічого не згадував про расові відносини підчас агітації.

ГРІН З А.Ф.П. ПІДПИСАВ НЕКОМУНІСТИЧНИЙ АФИДЕВИТ.

Вашингтон. — Вільям Грін, предсідник Американської Федерації Праці, це єдиний з великих провідників юнійного руху, що згодився підписати некомуністичний афидевіт. Він вислав його до Краєвої Ради Робітничих Відносин, згідно з вимогами закону Тефта-Гартлія. Крім нього підписали афидевіт теж і інші ексекютивні урядники А.Ф.П.

ЛИТОВЦІ ПЕРЕБЕРУТЬ ТАБОР В КВОДІ.

Нью Йорк. — Злучений Литовський Допомоговий Фонд Америки заявив за те, щоб перебрати звисний табір Кводді Виледж в стеїті Мейн, щоб там примістити Балтійський університет, який має бути перенесений з Європи разом з професорами й студентами. Цей університет знаходиться тепер в Гамбурзі, у Німеччині. Ухвалу переведено на зїзді Комітету, що відбувається в готелі Нью Йоркер при співучасті 110 делегатів. В університеті будуть побирати науку литовці, Естонці й Лотиші. Головою Комітету є о. д-р Йосиф Б. Консіус.

Бирнс обстоює мир з Німеччиною — за згодою Росії, або й без неї

Вінстон Сейлем, стеїт Норт Каролайна, 5. листопада. — Недавній секретар стеїту Джеймс Ф. Бирнс вийшов поновно з домаганням, щоб скликати мирову конференцію з початком 1948 р. і на ній заключити мир з Німеччиною, все одно чи за згодою Росії, чи без неї. Він признав, що після заключення окремого миру, Америка забрала б свої війська з Німеччини, а Росія втримувала б дальше свої війська. Щоб цьому запобігти, треба заключити договір з Росією в справі ненападу на 40 літ. У такому випадку Німеччина могла б бути роззброєна. Коли б однак Росія загально відмовилася від миру, тоді Три Потуги мусили б заключити окремий мир з Німеччиною. „Тоді Росія зрозуміла б, що буда б сповнена обіцянка, яку я дав в Стуттарді, що як довго в Німеччині будуть якісь окупаційні війська, так довго там залишаться й американські війська“ — сказав Бирнс. — Цю промову виголосив він перед Палатою Епископів Протестантської Епископальної Церкви Злучених Держав. Він признав, що це був би окремий мир, однак ніяка нація на світі не могла б закладати проти нього свого вета.

АМБАСАДОР КІРК ЧЛЕНОМ БАЛКАНСЬКОЇ КОМІСІЇ.

Вашингтон. — Президент Труман іменував бувшого адмірала Алана А. Кірка, теперішнього амбасадора до Болгарії й Люксембургу, американським представником спеціальної Балканської Комісії, створеної Об'єднаними Державами. Він буде весь час перебувати в Белгії й доїздити на Балкан, коли зайде потреба.

СЕНАТОР ТАЙДІНГС ЗА ДОПОМОГУ ГРЕЦІ І АВСТРІЇ.

Вашингтон. — Сен. Тайдингс, який недавно повернувся з подорожі по Європі, домагається енергійної допомоги для Греції у її боротьбі проти наїзду сусідніх держав, які досі підтримують підлізову боротьбу в Греції. Ці держави це сателіти Росії, він твердить. Допомога за заграниці мусить прийти не лише в відбудові знищеної країни, але теж і в військовій безпеці. Щодо Австрії, то там потрібна більше економічна допомога ніж військова. Без економічної допомоги Австрія може заломитися ще в найближчій зимі.

Комітет О. Д. прийняв американський план в справі Кореї

СОВЕТИ ЗАПОВІДАЮТЬ БОЙКОТ.

Лейк Сокеес, Н. Й., 5. листопада. — Політичний Комітет Генеральної Асамблеї О.Д. прийняв сьогодні більшістю 46 голосів американський план в справі підготовки незалежності Кореї під наглядом окремої комісії О.Д. Голосів проти не було, натомість були такі, що не голосували. Прийнятий Політичним Комітетом проект протягом найближчих двох тижнів повинен ще бути прийнятий самою Головною Асамблеєю й тоді його будеться реалізувати. План передбачує комісію О.Д., złożену з представників 9 країн, яка підготує 6 вибори на Кореї не пізніше, як до кінця найближчого березня. До цієї Комісії Злучені Держави запросили Австралію, Канаду, Китай, Ель Сьвадор, Францію, Індію, Філіппіни і Сирію та советську Україну. „Міністер“ Мануельський негайно запропонував відкинути, що вважається неомильною ознакою советського бойкоту прийнятої більшістю О.Д. американської пропозиції. Це обмежило б працю Комісії та цілу акцію О.Д. в справі самостійності Кореї тільки до південної частини цієї країни, що є під адміністрацією Америки. Це створює в Кореї подібне положення, яке уже повстало в наслідок постійної советської опозиції в Німеччині.

БРИТАНІЯ ПЛАНУЄ МІЖНАРОДНУ АКЦІЮ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ТЕРОРУ НА БАЛКАНАХ.

Лондон, 5. листопада. — Речник британського уряду заявив сьогодні в Палаті Лордів, що Британія розглядає план міжнародної акції в ООД проти большевицького терору в Балканських країнах, головню щодо безпечної розправи з опозиційними проти-комуністичними партіями, що вважається порушенням людських і демократичних прав, гарантованих мировими договорами союзників з цими країнами. Він натякнув, що ця акція була б звернена насамперед проти Болгарії, Румунії і Малярщини. Речник уряду, вайкаунт Джовіт, рівночасно заявив, що не зважаючи на все уряд взагає за відповідне вдержувати з цими країнами дипломатичні стосунки.

БРИТАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПРИЙНЯВ ЗАКОН ПРО НЕЗАЛЕЖНІСТЬ БУРМІ.

Лондон, 5. листопада. — Після привертання політичної незалежності Індії, британський парламент ухвалив сьогодні черговий законопроект про дальший поділ британської імперії. Цим разом Палата Громад прийняла більшістю голосів, проти очолюваної Вінстоном Чорчилем консервативної опозиції, законопроект про надання політичної незалежності 15,000,000 населення Бурмі. Вінстон Чорчил виступив гостро проти того законопроекту, називаючи його „фатальною помилкою“ та остерігаючи перед „жахом і нещастям“, подібним до того, яке спало на Індію після ліквідації там британського управління. Чорчил висловився за вдержання Бурми на правах домінію.

СОВЕТИ ЗАПОВІДАЮТЬ БОЙКОТ „МАЛОЇ АСАМБЛЕЇ“ О.Д.

Лейк Сокеес, Н. Й., 5. листопада. — Теперішня сесія Генеральної Асамблеї О.Д. може мати переломове значення для цієї організації і рішально заваяти на дальшій долі світу. Діло в тому, що Советський Союз своєю принциповою опозицією до всіх справ, які видивгаються іншими країнами та бойкотом прийнятих більшістю голосів ухвал О.Д., які йому не подобаються, створив положення, в якому ця міжнародна організація взагалі не може працювати. Советський представник Вишинський виступив сьогодні в Політичному Комітеті О.Д. проти запропонованої Америкою „Малої Асамблеї“, що мала б дбати про збереження миру і безпеки в світі. Вишинський твердив, що завданням цієї „Малої Асамблеї“ є „вбити Ряду Безпеки“ з правом вета великодержав і дати Америці рішальний голос у світових справах. При цьому советський представник недовозначно натякнув, що на випадок прийняття цієї американської пропозиції, Советський Союз буде її бойкотувати, подібно як це він вже рпівняв в справі Балканської Провірочної Комісії та інших ухвал Генеральної Асамблеї.

СТАЛІН НЕ БУДЕ ОБХОДИТИ „ОКТЯБРСЬКОЮ“ В МОСКВІ.

Москва, 5. листопада. — В найближчу п'ятницю припадає 30-та річниця большевицької „октябрської революції“ і з цієї нагоди відбудеться в Москві всіякий парад. Московське радіо сьогодні повідомило, що військову дефіляду на Червоній Площі відвідратиме міністер збройних сил, маршал Н. Булганін, що означало б, що Сталін не думає прихати до Москви на цю парад з „району над Чорним морем“ де перебуває на відпочинку.

СОВЕТСЬКА „КУЛЬТУРА“.

Москва, 5. листопада. — Центром цілого советського життя і творчости є тільки одне: Сталін. З нагоди тридцяті річниця „октябрської революції“ тут відкрито мистецьку виставку і виявляється, що її майже виключним об'єктом є „геніальний вождь і мудрий учитель“ — Сталін. Більшість виставлених образів — це портрети Сталіна, більшість експонатів скульптури — це погруддя Сталіна.

ПЕРЕД КОНФЕРЕНЦІЄЮ „ВЕЛИКОТ ЧВІРКИ“ В ЛОНДОНІ

Лондон, 5 листопада. — Заступники міністрів закордонних справ чотирьох потуг Злучених Держав, Великої Британії, Франції і Советського Союзу почнуть тут завтра вступні розмови до другої і, можливо, останньої конференції Ради закордонних міністрів в справі остаточного поладження справи Німеччини. На підставі дотеперішнього досвіду та з огляду на основні розбіжності між західними союзниками і Советами, вважається, що єдиним логічним вислідом тих всіх розмов буде поділ Німеччини на дві окремі держави, одну з західних зон, що є сьогодні під адміністрацією Америки, Британії і Франції та другу советську. Згідно зі заявами офіційальних кол доки що немає конкретного плану щодо такого поділу та сепаратного миру, але проект такого плану вже досить скристалізований з дотеперішніх розмов.

ВТЕЧА ЩЕ ОДНОГО ПРОВІДНИКА ПРОТИСОВЕТСЬКОЇ ОПОЗИЦІЇ З МАДЯРЩИНИ.

Відень, 5 листопада. Дотеперішні терористичні практики комуністичної диктатури в країнах під советським впливом остаточно розвіяли всі легенди, про можливість будьякого компромісу, „чи взагалі життя для тих, хто не солідаризується та не погоджується на комуністичний режим. Після засуду та ексекуції провідників проти-комуністичної опозиції в Югославії, Болгарії, Румунії та інших підсоветських країнах, останні ще провідники опозицій вже не дожидають большевицької кулі; чи стрічка і радше шукають охорони на заході. Втеча Миколайчика з Польщі продовжує бути політичною сенсацією й сьогодні вже повідомлено, що слідами Миколайчика пішов теж провідник опозиційної малярської Незалежної партії, Цольтан Пфайфер, що разом з жінкою і дочкою втік з Малярщини та мав схоронитися у Відні.

„ЧИСТКА“ РУМУНСЬКОГО УРЯДУ.

Букарешт, 5 листопада. — Румунський парламент сьогодні на надзвичайній сесії ухвалив більшість 187 голосів проти 5 недовір'я віцепрем'єрові та міністрам закордонних справ, Г. Татареску. Голосування переведено у зв'язку з виявленими на процесі д-ра Маню „фактами“, мовляв Татареску, що є членом Ліберальної партії, „теж“ був американсько-британським „шпигуном“. Ухвала парламенту не залишає Татареску, що тепер хворий, іншого виходу, як податися у відставку, що потягне за собою резигнацію теж ще останніх некомуністичних членів уряду й остаточно закінчить демократичність румунського режиму.

ЗЛОВИЛИ ТРЬОХ СПІВІВІДНИКІВ МІКОЛАЙЧИКА.

Варшава, 5 листопада. — Польський уряд сьогодні повідомив про зловлення трьох співробітників Миколайчика, що вслід за ним намагались перейти кордон до Чехословаччини. Зловлено: касієра Строніцтва Людового Вінцента Брия, приватну секретарку Миколайчика — Марію Гулевич та тісного співробітника Миколайчика — Мечислава Домбровського. Брия мав заявити, що Миколайчик втік при активній і безпосередній допомозі одної з західних дипломатичних місій у Варшаві. Рівночасно повідомлено, що Миколайчика та інших його співробітників „викинено“ з його власної партії.

АНТИКОМУНІСТ ПОСАДНИКОМ РИМУ.

Рим, Італія, 5 листопада. — Сьогодні ввечері на засіданні міської ради вибрано посадником італійської столиці члена Християнсько-демократичної партії Сальваторе Ребеччіні. Він одержав 41 голосів проти 35, що їх віддано на піддержуваного комуністами республіканського кандидата. Вибір християнського кемократа на керівника адміністрації Риму прийнято з великим вдовіллям в цілому місті, зокрема в колах Ватикану.

КІНЕЦЬ АВТОНОМІЇ СЛОВАЧЧИНИ.

Прага, 5 листопада. — Після звільнення країни від німців, Словаччина знову була ввійшла в склад чехословацької федерації як автономна країна, з окремим статутом і урядом, що базувався на найсильнішій Демократичній партії. Словацький уряд вимагав тільки апробати президента Чехословаччини. Остання комуністична акція проти демократів закінчилася тим, що вже комуністичному прем'єрові Готтвальдові надано повновласті відповідно „формувати“ словацький уряд, що вважається однаково кінцем словацької демократії, як і автономії.

АМЕРИКАНЦІ МАЮТЬ ВІЛЬНИЙ ВІЗД ДО ШВАЙЦАРІЇ.

Нью Йорк, 6 листопада. — Місцеве швайцарське посольство сьогодні повідомило, що з днем 15-го листопада громадяни Злучених Держав Америки та всіх інших південно і північно-американських країн матимуть вільний візд до Швайцарії, не потребуючи жодного окремого дозволу, ані пашпортних віз.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Three cents a copy.		Three cents a copy.	
100 копійок чашо три центи.		One year	\$7.00
100 копійок чашо три центи.		Six months	\$3.75
100 копійок чашо три центи.		Three months	\$2.00
100 копійок чашо три центи.		Foreign and Jersey City Rates:	
100 копійок чашо три центи.		One year	\$10.00
100 копійок чашо три центи.		Six months	\$5.25
100 копійок чашо три центи.		Three months	\$2.75
100 копійок чашо три центи.		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
100 копійок чашо три центи.		One year	\$2.50
100 копійок чашо три центи.		Six months	\$1.50

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y.
BRYant 9-0582.

ЩО АМЕРИКАНЦІ ДУМАЮТЬ ПРО РОСІЮ?

Джордж Гелоп, директор Американського Інституту Публічної Оінії, каже, що було б дуже цікаво знати, що думає російський нарід про американців, а не тільки Кремль, якого думки аж надто добре відомі. Та про це не можливо дізнатись, зате можна легко перевірити, що думає американський нарід про Росію. Таку перевірку перевів тепер згаданий Інститут та опублікував її вислід. З цієї перевірки виходить, що американський нарід має таких п'ять „жалів“ до Росії:

Росія намагається запанувати на цілм світом — Комуністи, які працюють в користь Росії, знищили б відразу християнську релігію, якби тільки мали силу це зробити — Не приязне, а то й вороже відношення Росії до Злучених Держав пізнати по тім, що вона не пускає за „залізну заслону“ американських подорожніх і відвідувачів та закриває свої діяння серпанком тайни — Москва здобула контролю над державами, що стали її сателітами, незаконними способами — Росія, яка ніяк не хоче співпрацювати з Америкою, шкочить тим Організації Об'єднаних Держав.

Гелоп каже, що не є завданням Інституту заставляти над такими відповідями-жалаями, чи вони слушні, чи ні. Його завданням є ствердити, що люди думають, а властиво, що думає більшість американців.

З тих відповідей виходить на яв, що приязний сентимент, який був тут довгий час у відношенні до Росії, дуже змінився на некористь Росії. Американці, між якими це не так давно було багато таких, які обороняли Совети, як вони зачали загарбувати різні території, кажучи, що це є їм потрібне для безпеки перед новою німецькою інвазією чи взагалі агресією, нині стверджують подавляючою більшістю, що Росія не обороняє себе, а змагає у своїм імперіалізмі й большевизмі до опанування цілм світом; вживаючи до цього грубої сили. Давніше, як знаємо, багато американців обороняло теж і советську „залізну заслону“, а нині говорить інакше, кажучи, що вона потрібна Советам на це, щоб закривати воєнну підготовку, чи свої слабкі сторони, зокрема нужду населення, чи на те, щоб советське населення не дізналось правди, як живеться людям в інших країнах.

Цікаве ще теж це, що між американцями є тепер велике число таких, що переконані, що Совети вийдуть з Об'єднаних Держав і перестануть бути їх членами, коли давніше ніхто цього не припускав. Замітне і це, що зросло між американцями число тих, що переконані, що Совети завзялись знищити християнську релігію. Такого переконання є 72% тих, кого запитував Інститут Гелоп про оінію у цій справі.

Чи так точно є, як звідомляє Гелоп, годі певно ствердити, але що воно не відбігає багато від правди, можна пізнати хочби по тім, що читаємо про ці справи щоденно в американській пресі.

Посилення високої освіти

Факт, що американський уряд приймає до своєї служби нових іммігрантів з високою, тобто університетською освітою, вказує, що Америка потребує більше людей з наукою ніж їх вона має під теперішню пору. З яких причин це дється, не важко догадатися. Несподіване поширення політичних, економічних та мілітарних впливів Америки по цілому світі заскочило її невідготованою до такої місії й тому відповідальні чинники так завзято працюють, щоб зарадити нестачі. Сказав якийсь державний муж: „Заволодіти світом не важко, але втримати панування — це справді важка справа“. Щоб втримати панування, на це треба мати розум і освіту.

Не зважаючи на нечувану й небувалу в історії тактику Советів з метою заволодіти світом без стріляної війни, ця тактика заломлюється. Волтер Липман, дипломатичний дописувач щоденника Нью Йорк Геральд Трибюн твердить на підставі інформацій та особистих спостережень під час своєї недавньої подорожі до Західної й до частини Східної Європи, що Совети вже програли свою „холодну війну“. Це, каже він, треба завдячувати американській готовності відперти московську большевицьку навалу, яка йшла безпосередньо після другої світової війни. Він каже, що Америка може й не знає про те, що так сталося, однак це неоспоримий факт і він дає на це свої висновки.

Не йде тут про ствердження правдивості твердження Липмана, а про те, що Америка розуміє свою роль в теперішньому світі. Це пізнати по тім, як вона підготовляє свої наукові сили у всіх ділянках знання. Вистарити звернути увагу на це, що федеральний уряд дає нагоду буйним воякам вступати до високих шкіл. Уряд не лише платить за них шкільну оплату, але теж і дає утримання під час науки. Це є оці славні „права Джі Ай“ (G. I.), що то ними користуються ветерани світової війни. Статистика вказує, що з початком біжучого шкільного року вступило до американських університетів і колегій не менше як 800,000 студентів на правах „Джі Ай“. Крім цього яких 5,000 студентів річно може студіювати на кошт уряду в закордонних університетах, про що була недавно мова при обговоренні „вимінних студентів“.

Та хоч які велетенські цифри, то вони ще не дозволяють американських виховників. Так напр. д-р Гері Вудберн Чейз, канцлер університету Нью Йорк, здаючи річний звіт перед університетською радою з кінцем жовтня, пред'явив пляни поширення високої освіти на кожного громадянина „до самих границь його

змібцій і здібностей“. Він виявив, що не всі ветерани дістали до шкіл, хоч би лише тому, що високі школи не були на це приготовані. Не було ні будинків ні доволі учительських сил, які могли б подолати новим вимогам.

Потреба високої освіти серед молоді така велика, сказав Чейз, що її під теперішню пору треба більше підтримувати ніж середню. А тому, що університети, колегії і всі інші високі школи не мають належного вивінування, щоб подолати вимогам часу, Чейз вийшов з домаганням, щоб уряд прийшов в допомогу таким школам з податкових фондів. Ця допомога повинна прийти в формі наукових стипендій для всіх ветеранів, а крім цього в формі безпосередніх субсидій науковим установам для розбудови домів і для втримання професорів. „Час рішення наближається, а рішення мусить бути лише одне, а це, щоб мати на увазі добро цілої нації“. — Таке заключення університетського канцлера д-р Чейз ще пригадав, що в школах нема дискримінації між расами і домагався, як найбільшій толеранції очевидно на те, щоб уможливити як найбільшому числу студентів покінчити високі школи.

Для пересічного громадянина дивне може бути те, що канцлер університету згадує про нестачу вивінування високих шкіл, хоч загалом відомо, що студенти платять високі шкільні оплати за науку. Господарка в високих школах не може бути мірена господаркою пересічних шкіл тому, що високі школи переводять не раз наукові досліді без огляду на кошти. Цього вимагає інтерес до науки, який звичайно покривається з інтересом нації й людства. Оце й причина, чому, не зважаючи на великі дари, деякі високі школи виказують дефіцит.

Ось найновіший фінансовий звіт з такого славного й багатого університету, як університет Ейла, з Нью Гейвен, у стейті Конетикат, вказує за минулий фінансовий рік з кінцем червня дефіцит в сумі \$498,954.52, або кругло пів мільйона доларів. Це пішло з того, що в минулому році вчилися там 8,700 студентів, а перед війною пересічне число студентів вносило там по 5,200 річно. Перед війною видатки школи вносили \$9,154,980.31, а в минулому році \$12,241,884.45. Тут не входять в рахунок видатки на атлетичні змагання та на втримання харчових приміщень, бо до цього є окремий бюджет з окремою адміністрацією й вони не належать до наукових справ. Згаданий дефіцит приписує скарбник університету збільшенні числа студентів.

Щоб пояснити явище, чому збільшення числа студентів не

приносьть матеріального хісна для високої школи, пригадає скарбник, що є деякі предмети в університеті, яких не оплачують з шкільних оплат, а з дарів, які приходять від громадян. До таких предметів належать книжки, шкільна настанова, прибудова нових будинків, а звичайно теж лабораторії.

Згадка на необхідні шкільні видатки в високих наукових установах повинна призвести громадян українського роду

В. С.

Християнство й сучасний комунізм

(Голос вчорашнього скитальника).

Коли і яких комуністів можна би шанувати?

Перебуваючи в зах. Німеччині, мав я нагоду бувати в вічах німецької комуністичної партії. Вони були, як завжди, майстерно організовані. Був добрий демагог-бесідник, що грав на високо-патріотичних та соціальних почуваннях своїх слухачів, не гірше колишніх нацистів. По салі були розсажені його нечисленні агенти, які старались його оплескувати, або голосно висказувати одобрення його думок. Та звичайно 95% аудиторії були не-комуністи, що приходили поклити з „комуні“ і мати нагоду посміятися. Вони терпеливо вислухували бесідника, а тоді в дискусії ставили свої спритно завчасу підібрані питання, при чому вказували на жалку дійсність, яку завів комунізм в Росії.

Відмовлятися від цього не міг і сам комуністичний агітатор, бо німці в часі війни це все бачили на власні очі. Тоді він старався доказувати, що німецькі комуністи нічого не мають спільного з московськими комуністами та йдуть власний шляхами. Народи т. зв. Сов. Союзу були завше відсталі, німецький нарід культурно стоїть вище. Дійсно траплялися німці, що маючи віру в німецьку „культурність“ (а цю ми бачили в часі війни), твердили: „Знаємо, німецький комуніст, це тип ідеаліста; німецький комуніст ніколи не міг би бути таким, як московський!“ Та перед приходом до влади Гітлера, німецькі комуністи в своїй політичній роботі вживали методів фізичного терору у відношенні до своїх політичних противників. Відомі також різні нелюдські методи, якими вони розправлялися зі своїми політичними противниками, що були уязнені в гітлерівських концетраційних таборах, навіть у відношенні до українців.

Як про ідеалістів пробує дехто говорити і про французьких комуністів, та цим не вдається нас зловити. Де ці комуністи не були б, і якими вони не були б, коли приходять

до застави, що й нечисленні українські школи в Америці мають теж свої видатки, яких не всіли покрити з шкільних оплат. Українське громадянство має теж обов'язок подбати про належне вивінування цих своїх шкільних чи наукових установ. Воно мусить подбати про це на більшій розмірі, бо американська земля нині одинока, де міг би повстати Центр Української Культтури, себто цієї дійсно української культури, для якої нині нема місця в Україні.

до діла, вони мусять бути такими, як їм це наказує Москва. Це ми бачимо найкраще з прикладу українських комуністів-ідеалістів. Коли вони такими не схотіли бути, то не стало їм взагалі місця на землі. Вони мусіли кінчати самогубством, або їх розстріляли чи відправили туди, де білі медведі.

Тут не грає головну роль людина, її почування, чи сумління. Тут рішає режим, система та приказ згорі. Цей режим не стримався навіть перед винищенням своїх найкращих вождів, коли вони стали негідні тим, що на той час мали виконавчу поліційну владу в своїх руках. Де ділися Троцький, Тухачевський, Ріков, Бухарін і т. п.?

Цих „ідеалістів“-комуністів, що живуть поза межами поліційних впливів советської влади, ми могли б тільки тоді шанувати, коли б вони з однієї сторони — були в стані щиро признатися до правдиво демократичних державних засад у своїй політичній діяльності, про котрі ми вже згадували, а з другої — коли б вони рішучо відмежувалися від московського комунізму. Цебто, рішучо та отверто осудили всі його злочини, називаючи їх по імені та домагаючись поставлення перед міжнародний суд всіх цих злочинців, що завинили в злочинах проти людськості й правопорядку. Тільки тоді ми могли б повірити в їхню ідейність та ідеалізм. Як довго вони цього не думають робити, а сіло й зрадницько вступають за своїми панамі з Москви та безкритично виконують їхню волю, не можна мати до них найменшого довіри. Вони є свідомо, чи не свідомо співвідповідальні за злочини Кремля й логічно думаючи їх треба би точнісінько так само трактувати, як в Советах трактується всяку опозицію. Цебто, як довго в т. зв. Сов. Союзі не буде повної, правдивої й ширшої політичної свободи для громадян інших політичних переконань, їм треба цілком заборонити всяку політичну діяльність у всіх некомуністичних державах світу, а навіть

послати їх з ц. загрічених міркувань в подібні табори та до подібної праці, як це роблять комуністи в своїй державі з людьми інших політичних поглядів.

Більш на ніщо ці продажні й людоядні душі, вороги працюючого народу, не заслуговують. Аж тоді, коли б в країні комуністичного володіння була привертена повна політична свобода для народу та опозиційним партіям в американському та англійському розумінні демократії, та як усі інакше політично думаючі люди були б випущені на волю, тільки тоді можна було б і цих комуністів пустити на волю й шанувати їх права.

Що ж робити?

Коли я написав, що християнин має бути приятелем працюючого, має розуміти положення кожної людини та стремити до повної справедливості в житті, а навіть має бути толерантним для людини комуністичних переконань, оскільки вони не є противні людяності й духу християнської любові, то цим я не хотів би сказати, що комунізм є тим єдиним політичним напрямком, що єдино може допомогти працюючій людині стати до кращого життя. Це, що комуністи пробують вмовляти в людей, що вони є єдиною партією працюючих, — це ніщо інше, а тільки низько демагогічний мас. Можуть бути різні дороги й форми політичної організації працюючих за матеріальне та духове покращання їхнього життя, за більш справедливий економічно-соціальний лад. Тут можна б уже скорше говорити про соціалізм та і він має різні відтінки. Та й чому кінце має бути всюди соціалізм? Різні країни стоять на різних ступнях матеріальних можливостей. — країни, що їм не зале з капіталізмом. Ми далекі від того, щоб накидати комусь в цій справі свої погляди. Кожен має право мати свою особисті переконання. Зате ми хотіли б тільки висловити в цій матерії кілька засадничих думок.

Ми уважаємо, що найвищий час, щоб покінчити з цим поглядом, що „політика“ є-світською річчю і християни, чи церква — не має нічого до неї мішатися. Погляд наскрізь фатально-фальшивий. Правда, церква не є політичною організацією і політикою не має займатися. Але, де політика йде проти основних Божих законів, там і церква має право, святий обов'язок, слухаючи більше Бога, ніж людей (Діян. 5. 29) сказати своє остерігавче і напам'ятовує слово (це вона й робила у відношенні до Гітлера і хоч була за це переслідувана, але зате вийшла з цих змагань з честю). Християни не мають відмежовуватися від політики. Політика, це є вміння господарити в державі та

(Докінчення на стор. 4).

МИКОЛА ХВИЛЬОВИЙ

ВАЛЬДШНЕПИ

(Роман)

10)

— Шкода! — кинула Аглая і взяла резонерський тон. — Треба бути послідовним навіть у дрібницях. Здається Толстой говорив колись, що найважче полубити ближніх. Я думаю, що багато важче їх же таки зненавидіти справжньою ненавистю. Тільки тут можна показати неабияку волю, і, коли хочеш, відвагу... Ти їх, здається, високо ставиш?

— Ти гадаєш, що мені бракує волі і я не можу бути відповідальним?

Дмитрій сказав це якимсь непевним голосом, наче він і сам не довіряв собі.

— Ти маєш волю і ти від-

важний! — упевнено й навіть із деяким захопленням відзначила Аглая. — Саме за це ти так скоро й подобався мені... Подобався, звичайно, як людина.

Розмова перервалася. Вона вже дивилася у землю й ховала від нього свої очі. Він мовчав, тому, що в ній у цей момент зажеврила внутрішня боротьба: з одного боку, йому піддавалося її захоплення ним, як відважною й вольовою людиною, з другого — він не зовсім вірив їй (відкіля вона знає, що він саме така людина? Чи не з кількох розмов із ним?). І потім його раптом якось образила її самопевність

і цей батьківський тон. Нарешті він заспокоївся й сказав:

— А ти, знаєш, цілком правильно підмітила: я говорю про ближніх. Мені це твердження дуже подобається. Здається мій „однофамілець“ — Альоша Карамазов — ставив якось там наголос на любов до дальніх. А я от теж думаю, що цей наголос треба перенести на ненависть до ближніх.

— І ти гадаєш, що найбільша загадка саме тут ховається?

— Тільки тут і більш ніде! — з деяким хвилюванням сказав Карамазов. — От хоч убий мене! — я не можу їх зненавидіти справжньою ненавистю. У кожного з ближніх — навіть найбільших моїх ворогів — буває така, знаєш, людська усмішка й таке, знаєш, м'яке й гарне обличчя, наче на тебе

прекрасна Богоматір дивиться. Я кажу й підкреслюю у кожного, бо навіть у сурових і злих з природи людей я бачу цю усмішку й це обличчя.

— Може ти перебільшуєш? Невже такі в кожного?

— Клянусь тобі! Богоматір всюди й на кожному кроці. Це якийсь жах, а іноді навіть руки падають у земю. Не можна зустрічатися з людьми. Щоб творити якісь діло й боротися, треба надягати маску мізантропа і в ній ховати, перш за все, очі... Очі, знаєш, найлютіший ворог усього прогресу, бо очима бачиш Богоматір і саме в очах ховається Богоматір.

Карамазов зупинився й почав нервово кусати собі губи. Із звичайної психічно-нормальної людини він раптом перетворився на маніяка. Раз-у-раз здригаючись, він усе повертав до кручі голову й роз-

гублено дивився в неясні далі Дніпрових вод.

— Словом, Богоматір не дає тобі зненавидіти своїх ближніх? — спитала Аглая.

— Тільки вона. Во ім'я якоїсь ідеї я здібний убити людину. Але якийсь Іван Іванович однією людською усмішкою може покрити мене в один момент... навіть коли б до цього Івана Івановича я й ненавидів своєю недоношеною і якоюсь чудною ненавистю.

— І так із тобою завжди бувало?

— Ні, — сказав Карамазов із деяким відтінком туги в голосі. — Тільки в останні роки мене так сильно затривожила Богоматір. Раніш це багато легше було. Раніш ідея майже зовсім засліплювала мене, і для мене не було ближніх.

Аглая взяла руку Карамазова й положила її на свою долоню.

— Так от, — сказала вона, — Є дві ненависті: справжня і велика ненависть, і вона творить життя. Ця ненависть не знає ближніх. Друга, недоношена, є тільки тінь від першої. Перша від розуму й від серця, друга — тільки від розуму... Як ти гадаєш, можна бути відважною й вольовою людиною тільки від розуму?

— Ти вже почала сумніватися у мене? — спитав Дмитрій, усміхаючись вимушеною усмішкою.

— Нічого подібного! — знову впевнено відзначила Аглая. — Ти маєш волю і ти відважний... Я також думаю, що твоє недоношена ненависть уже є справжньою ненавистю і ти здібний зненавидіти своїх ближніх... Ти розповідав мені, як колись, у часи громадянської війни, ти розстріляв когось із ближніх біля якогось монас-

тиря.

— Так тож, — вирвалось несподівано Карамазову, — в ім'я великої ідеї.

— А хіба тепер ти без ідеї залишився? Хіба тебе не захоплює сьогодні хоч би та ж ідея відродження твоєї нації? — Звичайно захоплює, — непевним голосом сказав він.

— Але...

— Без усіх цих „але“, — рішуче одрубала Аглая. — Щось оліе: або це ідея, або це нова примара. Вона мусить тебе також захопити, як і та, що в ім'я її ти розстрілював своїх ближніх.

Карамазов раптом зареветав.

(Далі буде).

PROTECT YOUR FUTURE

*** with ***

U. S. SAVINGS BONDS

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Враження і спостереження.

Старанням Злученого Українського Американського Допомогового Комітету та при активній співпраці всіх місцевих громадських організацій і товариств та великого загальної громадян Філадельфії, в цьому місті відбувся в суботу, 1-го листопада, "Український День" (Ter Day), призначений на збірку фондів на допомогую акцію для українських скитальників в Європі. Цей День був проголошений тижнем наперед мейором міста Бернхардом Сомуелем, був теж досить широко розрекламований українською та місцевою американською пресою. В його підготовку вложено чимало праці та й коштів. А проте, вислід — головне, як іде про матеріальний успіх — не був такий, як цього можна було сподіватись. Біля вісім тисяч доларів всього, ра-

зом з чималими жертвами місцевого українського громадянства, головне підприємство, це без сумніву слабкий матеріальний результат Українського Дня у Філадельфії. Але власне з невдачі часто можна витягнути найкращу науку, тим більше з такої повчальної, за яку можна вважати Український День у Філадельфії.

Першусього треба ствердити, що сам Допомоговий Комітет та організатори Дня були дійсно дуже старанні, щоб його приготувати якнайкраще. Від офіційного проголошення мейором міста починаючи, а на виготовленні збірок пушок і т. д. кінчаючи, все обмірковувалося, все бралось до уваги, але в багатьох випадках треба було розложити руками та сказати, що це переходить межі сил, якими філадельфійська українська громада розпоряджає.

Організація збірок.

Організація збірок у великому місті це справа однаково важлива, як і складна. Тут треба керуватися насамперед знаннями і досвідом, бо сповидності дуже часто вводять в блуд, як це виказує практика у Філадельфії. Місто було поділено на цілий ряд районів, зі збірковими "головними квартирами" в кожному з них, звичайно в одному з дільничних клубів, чи приміщеннях товариств. Все концентрувалося в Народному Домі на Френклін Стріт та в офісі центрального Комітету. На славу громадських клубів, в яких були розміщені "головні квартири", треба згадати, що всі вони цілком безкоштовно були приготували перекуску для збирачів в своїх районах. Головним недомоганням в організації збірок була нестача відповідної кількості збирачів. 370 осіб на двомільйонне місто це менше, ніж мало і це було теж одною з головних причин відносно малого матеріального успіху. Крім того — збирачі не були раціонально розміщені. Можна було мандрувати цілими вулицями і не зустріти ні одного збирача, то знову нагло де зза якого вула обісло вас кількоро нараз. Теж цілком не значить, що залюднена головна вулиця мусить бути найбільш підходящою до збірок. Навпаки, досвід Філадельфії виказує, що з відносно "порожніх" та бідних вулиць приносили збірок пушок далеко повніші, ніж з головних вулиць. Це, очевидно, в поодиноких випадках.

Перебіг збірок.

Насамперед треба ствердити, що для успішної збіркової акції ще далеко не вистачає сама тільки збіркова пушка та людина, яка її тримала б. Треба вміти збирати. "Автор цих стрічок" під час Українського Дня мандрував, як людина

поздовжними і поперечними вулицями Філадельфії та "підхопив" не один інтересний фрагмент. В деяких місцях зустрічалося розміряну збирачку, що тільки автоматично повторювала "Юкрейнієн реліф", майже придавши пушку до грудей, аби була, справді хто якого кводра не кинув та не подумав, що вона "жебрає". Деякі скромненько стояли собі під муром та робили таке враження, що вас нагло збирала охота підійти до неї, чи до нього та дати йому відповідну жертву в руку, а не кидати до пушки. Та це в жодному разі не характеризує загально збирачів. Навпаки, в основному то вони проявили чимало "тачану" та "творчої ініціативи" під цим оглядом. На одній з головних вулиць, наприклад, один збирач так розпачливо взивав "гелл", що "притягав" навіть подорожніх зі стріт-кари. А раз виявить людина бажання допомогти, тоді вже "не випадає" завертати, хай буде й інша причина цього "гелл", як зразу думалося. Бачив теж, як одна зарум'янена збирачка мала "спіж" в ресторані, у висліді якого в пушку летіли не тільки "кводри", але й цілі "зелені".

Реакція публіки.

Не тільки американські українці, але й американці взагалі виявляють вже деяку втоми від постійних збірок на добродійні та допомогую цілі. Це добре спостерігалося у Філадельфії. Багато "нейтральних" прохожих взагалі не реагували, хочби їм пушку підставили під сам ніс. Іде собі, якби його цілий світ не обходив. Фрази "Юкрейнієн реліф" багатьох радше відстрашували, ніж притягали. І в цьому теж одна з головних причин слабого результату збірок. Під цим оглядом медвежу прислугу зробила українцям ще досі оспорювана участь Советської

України в Об'єднаних Державах. Рівночасно зі зростом протибольшевицьких настроїв в Америці, теж слово Україна стає неприємним, а з американсько-українського боку робиться відносно дуже мало, щоб вказати власне "правду про Україну", головне як іде про пересічного американця. На заклик "Юкрейнієн реліф" багато відверталося, махаючи з погордою рукою та додаючи: "Рашен". Вони не мають часу в таких випадках застосовуватися, що це "Юкрейнієн реліф" є власне для тих, які про "Рашен" мають ще далеко гіршу думку, як американці. Але це, щоб скомпромітувати українське ім'я в світі та зробити його співвинним за всі більшовицькі злочини, відай, і було одним з головних мотивів, чому Сталін робив своїм українським невольникам ту "прислугу", тягнучи їх до ООД.

Під час збірок виявлялись теж всілякі інші "політичні" моменти. Наприклад, моряки не давали жертви, виясняючи, що вони є проти мейора Самуела, який збірку проголосив. Негативно ставились до збірок теж деякі етнічні групи. Але не бракувало і всіляких хвилюючих моментів, як, наприклад, цей з одною достойною дамою, що підійшла

до збирачки та зі словами: "вину". Першусього, не цілком дописала пропаганда в англійській мові на місці. Радіосильні не проголошували збірки по кілька разів на день, як це було пляновано і радіопропаганда взагалі завела. Далі, збирачів рішучо треба було раніше точно повчити, е-вентуально окремими друкованими інструкціями, як їм поводитись, що і як говорити та взагалі як переводити збірку. Крім масових малих розкидних листків, до речі дуже добре уложених і чепурно надрукованих, були теж більші афіші, що вияснявали в чому діло, хто та на яку ціль переводить збірку. Але цих афішів в жодному разі не використано. Вони стояли собі згорнені, або і виставлені, але в невідному, чи мало відносно місці, замість "хапати за очі" прохожих. В додатку треба згадати, що деякі особи, які раніше виявили готовність допомогти в збірці, опісля не зголосились до неї. В загальному — збірка проходила досить кволо й тому теж такий малий її результат.

В загальному — найслабше реагувала заможніша — якщо оцінювати по одязу та зовнішньому вигляді — публіка. Скромніші і бідніші одягнені виявили далеко більше зрозуміння і співчуття до неволі інших, та бодай малою жертвою це підтверджували. Всі збирачі загально ствердили дуже прихильне ставлення нигрів до "Юкрейнієн реліф" та до допомогую акції для них. Правдоподібно згадувалася їм неволя їхніх предків.

Загальні недомогання.

Під час самої вже збіркової акції виявились деякі недомогання, що їх перерахую, або що повстали, "не з нашої

(Докінчення на стор. 4-тій).

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
ДЛЯ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ З ПІТСБУРШИНІ!

У НЕДІЛЮ, 30. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 30, 1947)
в годині 2. пополудні

В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
7 STREET & CARSON, S. S. PITTSBURGH, PA.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

урядників і членів наступних відділів У. Н. Союзу: 11, 15, 17, 19, 24, 32, 34, 41, 51, 53, 56, 61, 63, 72, 74, 82, 89, 91, 96, 101, 109, 113, 118, 120, 126, 132, 134, 135, 136, 153, 161, 212, 227, 232, 244, 255, 258, 264, 276, 296, 297, 300, 303, 313, 338, 360, 384, 386, 396, 400, 401, 431 і 450.

Усі урядники згаданих тут відділів, а теж члени місцевих відділів повинні кінчею прийти на ці збори, щоб спільно нарадитись над теперішніми завданнями нашої організації, а зокрема, як повести якнайуспішніше теперішню кампанію за збільшення Союзу до 50 тисяч членів. В організаційних справах промовлятимуть головний секретар Д. Галичін і організатор Д. Біленький. Марія Малевич, заступниця гол. президента У.Н.С.

РІЗДВО ЗБЛИЖАЄТЬСЯ!

Тому замовляйте вже тепер на це, щоб ваші рідні й друзі дістали на час поспішки.

ХАРЧОВІ І РІЧЕВІ

ПОСІЛКИ ВИСІЛАЄМО ВСЮДИ, ОТЖЕ Й НА

Україну

ТА ДО ІНШИХ ЧАСТЕЙ СОВЕТСЬКОГО СОЮЗУ.

Посилки можуть бути вислані за ОПЛАТОЮ МИТА наперед. • Висилаємо харчі найліпшої якості і повні одяги. • Доставка в якнайшвидшому часі.

ВСІ ПОСІЛКИ ОБЕЗПЕЧЕНІ В

LLOYDS OF LONDON — POLICY NUMBER C-150-5

Домовляйтесь насамперед НОВОГО каталогу.

Tel. MU 2-6451

Tel. MU 3625

**UNITED NATIONS
PARCEL SERVICE**

67 WEST 44th STREET • NEW YORK 18, N. Y.

1922

ПОВІДОМЛЕННЯ

ФІРМИ СТАСЮКА

124 Перша Евня, Нью Йорк 3, Н. Й.

ФІРМА СТАСЮКА повідомляє Шановну Публіку та своїх покупців міста Нью Йорку і околиці, що того року припадає 25 літ існування різницько-мясарської фірми Стасюка на Першій Евні у Нью Йорку.

ФІРМА СТАСЮКА радіє, що діждалась 25 літнього ювілею і у першій мірі складає щирю подяку своїм приятелям-покупцям, котрі через такі довгі роки піддержували фірму Стасюка. Щоби вдержатися у бізнесі 25 літ на однім місці, треба мати за собою публіку, а щоб її здобути і держати, треба їй дати те, що слушно їй належить. Того факту заперечити не можна, бо саме існування фірми через 25 літ це потверджує.

ЩОБИ ВИСКАЗАТИ хочай маленьку вдячність всім покупцям, давнішим і новим, фірма Стасюка рішила відсвяткувати

25-літний Ювілей

обниженими цінами на всі продукти через цілий місяць, почавши від 13 листопада до 13 грудня включно. Ціни на продукти мясарські й свіже м'ясо, будуть проголошуватись у „Свободі" кожного четверга, почавши від 13 листопада.

Проситься ласкаво слідити за оголошенням.

1947

1947

Джан Лоброк

ПРИЙДЕ ДО РОЗУМУ

3)

(Докінчення)

Прошло кілька днів і я частіше бачився з Білем. Він радо заходив до мене, переглядав мої книжки й часописи, а коли це йому сприкрилося, брав зі стола папір і олівць, усе рисував якихсь великанів-героїв: руки їх подобали на товстезні дубові гиліаки. Тоді нарисовував і цей рисунок, що мав його представляти, а під рисунком написав згадану присвяду.

Чесний пастор, коли побачив, що його син заходить до мене, відвідав мене одного пополунодя. Був дуже коротко, а при відході попросив, щоби я його відвідав. Був йому дуже приємно. Радітиме і його дружина. Для них то буде особлива честь. Бо й як же ж інакше! Так честь, у цій відлюдній пустині прийняти такого визначного гостя. Так мені говорив.

На другий день, пополуноді, я дійсно рішився відвідати чесного пастора.

— О, яка велика честь для мене, яка велика честь, — і при цьому чесний пастор звернувся до Біла та значучо глянув на нього — що ви відвідали нашу скромну хату. І мої жінці є особливо мило.

— Як ми щасливі, що маємо такого визначного гостя.

— А тато нині рано говорив...

— Біле, — перебив йому нараз батько — мовчи, коли старші говорять, ти мусиш мовчати!

І Біл справді замовк. І ми мовчали, кілька хвилин.

— А тато нині рано говорили: і той чорт...

— Біле, Біле, будь бодай пристойний, коли пан є у нас.

— Бо ви нічого тепер не говорите, то я мушу говорити. Тато говорили: і той чорт приходить до нас.

Пастор люту звернувся до Біла:

— Біле, я тебе так вигаратаю, що затамиш собі мене. — Не гнівайтесь — сказав тепер дуже ввічливо — мій син великий ледащо. Сиди великий буйну фантазію.

— Так, — запримітила пасторова — читає якісь старі повісті, що я їх маю в моїй бібліотеці, а там бесіда про багато злих хлопців.

— Мамо, я зовсім не люблю твоїх старих книжок з образками й ніколи їх не читаю. Пан мають гарні книжки. В твоїх понамальовуваних лише чарівниці з довгими пальцями.

— Знову говорить неправду.

— Ні я не говорю неправди.

— Нещасна дитино, занадто жива — сказав батько, а очі йому світилися з люті. — Як я вам говорив маю буйну фантазію. І неспокійний... все щось зібє.

— Я ніколи нічого не розбив. Тато часом зібє якусь посудину, коли розсердиться на маму.

— Ось бачите, який він дикий.

— А мама тобі часто каже, що ти дикий.

— Біле, забирайся на двір!

Біл смиренно послушав і зараз вийшов на двір. Чути було як на подвір'ї підсвистував якусь

пісню. Начеб нічого не сталося.

Пастор був блідий. Я бачив, як він сидувався сказати щось. Ледви міг сказати кілька слів, як я виходив:

— Знаєте, прийде до розуму мій син. Простіть йому.

О, я тобі прощаю, мій дорогий малий приятелю, я тобі все прощаю. Як будеш читати ці рядки, послухай ради свого старшого й доброго приятеля, бок.

Християнство й сучасний комунізм

(Докінчення зі стор. 2-гої)

відповідно жити з сусідніми народами. Коли вже треба мати збіжжя й чесну людину, щоб вміла налагодити якесь мале підприємство, чи господарство, то оскільки більше потрібно таких людей для великого господарства, що ним є держава.

Це було злочинним і несправедливим, що багато добрих християн часто бокувало від справ світу цього і лишали їх не найкращим, а найгіршим. Важними справами, від яких залежить доля мільйонів, мусять займатися найкращі з народу, а не всякі дегенерати, садисти, трутні, чи злочинці. Тут треба людей правдиво люблячих свого ближнього, людей чесних, характерних, вмілих, мудрих, а не таких „професіональних революціонерів“, що викидають інших з їх маєтків та гонять тільки на те, щоб самим сісти на їх місце і грабити бідного, замість йому поможти.

Християнство не може недоцінювати солідної роботи чесних політиків та економістів. Їх працю треба підтримувати. Тут християнство має великий зенедбання та вини. Тому треба бдити про те, щоб ви будучи християнином, підтримували тільки ті політичні партії та їхніх кандидатів на різні уряди чи становища, які не підступні, а ширі стоять на християнських принципах. Теж громадську роботу виконуйте ширі, чесно і по християнськи.

Коли поступатимемо інакше, тоді одного дня можемо опинитись під владою безбожників, яких уже не легко буде позбутись. Націзм в Німеччині та комунізм в Росії, дали найкращі приклади, як самі народи, ошукані цими режимами, не могли і не можуть без посторонньої помочі їх позбутись.

Комунізм, як політична система, має за ціль завести диктатуру кукли здеморалізованих трутнів-дерев'як в цілому світі. Він розрізняє ціль та тактику. Ціль лишається незмінною, тактика міниться, пристосовується. Овочі цих намагань уже показали себе жахливими. Американський робітник, який їздить своїм автом, живе в прилично умеб-

льованій хаті, ситий і стрійно убраний, не може повірити, як то у Соетах робітники дують по кілька разом в однім малім помешканню, та де селянин живе часто в хаті покритій картоплинним, напівголодний та обдертий. Советська пропаганда промовчує, як живуть робітники й селянинові в Соетах, але треба, щоб в Америці знали і другу сторону медалі і мали про все власну думку і свій власний підхід.

Комунізм, якого ми свідками, не розв'язав сучасних соціальних проблем, а тільки завів економічну, політичну і духову неволю.

Корінь справжньої соціальної справедливості є в Христовій Євангелії. Не можна відділити від матерії духа, який її оживляє. На принципах Христової Євангелії треба і нам, українцям, будувати наше національне й соціальне життя. (Кінець).

НА ПРОДАЖ БІЗНЕСОВА

РЕАЛЬНОСТІ

БАЛАЛАЙКА ІНН

БАР-ГРИЛ-РЕСТАВРАНТ

ТАНЦІ І ЗАБАВИ

Три милі за Лейквуд, Н. Дж.

Пристейтін Гайвею 9-4

Дім на 6 кімнат, 2 1/2 акра землі, нова холодильна, велика кухня,

2 печі, посудина, машина до слайсовання, та інші речі.

Телефон: LAkewood 6-0368.

ПАКУНКОВА

ДОПОМОГА СВОІМ — ЧЕРЕЗ СВОЇХ!

На бажання людей, які хочуть допомогти українцям в Європі, Організація Самопоміч Нової Української Імміграції перебрала на себе великий обов'язок вислати пакунки. Пакунки складаються лише з тих продуктів, котрих є найбільша потреба, бо у виробленні їх брали участь шойно прибувші з Краю, що найбільше в тім вистаються.

Пакунки ч. I. є 11-фунтовий, призначений для родин без малих дітей і складається з: 2 фунти шукру, 3 ф. кави, 3 ф. смальцю, 1 пач. курячого росолу, 1 ф. мила до прання і 1 кус. туалетного мила. Ціна його до Німеччини (три зони) \$6.50 без асексу, і \$7.40 з асексу. — Пакунки ч. II. є 22-фунтовий, з тим самим призначенням і має в два рази більшу кількість продуктів. Ціна \$11.50 без асексу, і \$13.40 з асексу.

Пакунки ч. III. є 11-фунтовий, для родин з малими дітьми. Має: 2 фунти шукру, 2 ф. кави, 2 1/2 ф. смальцю, 1 ф. риксу, 1/2 ф. какао, 1 пач. курячого росолу, 1 ф. мила до прання і 1 кус. туалетного мила. Ціна \$7.50 без асексу, і \$8.40 з асексу. — Пакунки ч. IV. є 22-фунтовий, з тим самим призначенням і має в два рази більшу кількість тих самих товарів, що й попередній. Ціна \$13.50 без асексу, і \$15.40 з асексу.

Пакунки ч. V. Адам на зустріч Шановним Замовникам уможливлення вислати пакунки по власній волі. Ціна цих же пакунків в інші Країни ті самі, лише з надісланням, або надісланням поштової оплати. — Писемні замовлення надсилайте на адресу:

SELF-RELIANCE OF THE NEW UKRAINIAN AMERICANS

P. O. Box 95, Cooper Sta., New York 3, N. Y.

а устні замовлення приймаються в Канцелярії Організації: 33 E. 12 St., III. пов. в Нью-Йорку наразі в понеділок і суботу від 9.30 до 12 г. та у літторок і четвер від 9.30 до 12 і від 3 до 5 год. попол. Можна замовляти і телефонічно — SPing 7-1336.

Замовлення виконуються по заплачено вартості пакунків і на них буде видано окреме підтвердження.

Просимо українське громадянство віднести до нашого почину з повним довіром і прихильністю керуючись лідчем:

„ДОПОМОГА СВОІМ — ЧЕРЕЗ СВОЇХ!“

Управа.

Загроза війни в імперії Сталіна

Відомий американський журнал „Plain Talk“ у своєму виданні за місяць листопад приніс чергову статтю Володимира Душника про визвольний рух в Україні (Resistance in the Ukraine). В статті пишеться:

Драматичний перехід воєнків Української Повстанської Армії з опанованої Советами Польщі в американську зону Німеччини, про що офіційно повідомили наші окупаційні власті, безсумнівно доказує, що обставини в комуністичному царстві Сталіна є далекі від по рядкованих. Звідомлення Американської Армії, базоване на твердженнях 40 членів Української Повстанської Армії, яким пощастило вирватися з Польщі до Баварії, підтверджує остаточно наявність багато обговорювану, але мало відому війну, на яку перед роками важились сотні тисяч українців проти накиненого Сталіном комуністичного режиму в Україні...

Згадуючи про зв'язані з УПА останні події в Чехословаччині та про советські намагання не допустити закордон вісток про боротьбу УПА в Україні, автор коротко аналізує повстання УПА, її боротьбу та цілі. Вже в 1941 р., після договору

ру дружби між Гітлером і Сталіном на знищення всіх інших народів, насамперед українського, тисячі українців пішли в підпілля та почали безпощадну боротьбу проти німців, хоча німецька армія була тоді на вершці своєї сили. Поборюючи німців, УПА рівночасно повела таку ж боротьбу проти Советів, яких, подібно як і німців, вважає окупантом України. Тогочасну боротьбу УПА можуть характеризувати такі два факти, як вбивство гітлерівського генерала СА Віктора Люце та вбивство советського маршала Ватутіна, що були представниками німецької, згідно советської окупації в Україні.

Після поновної окупації України Советами, большевики почали криваву чистку, головно в новоприлучених українських областях, змагаючи до повного винищення українського народу. У висліді прийшла теж послана протиакція українського визвольного руху.

В дальшому автор наслідуює успішну боротьбу УПА проти большевизму після війни, що довело аж до заключення окремого військового договору між Советським Союзом, Польщею і Чехословаччиною

Український День у Філадельфії

(Докінчення з 2-гої сторони)

Висновки.

„Український День“ у Філадельфії вважається невдалим, але в порівнянні з надіями, які на нього покладано. Проте, тут навряд чи можна б говорити про невдачу. Бо він, крім цих „білих 8,000 доларів“, які теж „по дорозі не ходять“, дав цілий ряд інших практичних і моральних користей, яких не купити і за гроші. Перш усього — неодному американцеві у Філадельфії прояснилося, що українці — це в жодному разі не є „Рашен“, ані „Коммі“. Навпаки, одних і других вони мають в печінках і теж відповідно до них ставляться. Це, що не потрапили

визначити збирачі, вияснили великі оголошення в двох найбільших місцевих газетах. Вечори в кінотеатрах та в телевізійних апаратах передавали фрагменти з Українського Дня.

Український День — в дальшому — був на кілька тижнів сильно активізував цілу українську громаду у Філадельфії і це з черги може дуже корисно вплинути на дальший розвиток громади.

Відносно малим матеріальним результатом Українського Дня у Філадельфії в жодному разі не має потреби зражуватись, ані філадельфія, ані іншим нашим громадам. Навпаки, з досвіду витягнути відповідну практичну науку та ще більше наполегливо працювати і ще більше скріпити намагання придбати необхідні фонди на допомогу нашим братам і сестрам на скитанні в Європі. Перед ними невідомо, яка ще чергова зима і нові терпіння та недостачі та нові потреби. Тільки найбільш інтензивна дальша допомогова акція американських українців зможе бодай частинно зменшити їхню горе та злагодити їхні терпіння.

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВІТА

ШИФКАРТИ - ПОДРОЖНІ ДОКУМЕНТИ

Продажа різних бізнесів, домів, фарм, та різного роду асексуцій

WESSON & BARTKIW

Steamship Agency

AIR PLANE TICKETS TO ALL PARTS OF THE WORLD

ПЕТРО БАРТКІВ

REAL ESTATE & INSURANCE BROKER, NOTARY PUBLIC

306 East 14th Street New York 3, N. Y.

Telephone: ALgonquin 4-8254.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зазначити адресу, в якій групи і під яким числом є дана особа.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

12,085 Мороз Володимира брата з с. Миловець (Чортків) від Пуляк Павла с. Данила і Марії з Паславських.

12,086 Мудрий Йосифа з Білого Камня (Золочів) від Захарчук Теодозія с. Дмитра.

12,087 Панченко Йосифа (дівоче ім'я) з с. Медика (Перемішль) від Войнарович Дмитра.

12,088 До краєнів, братів Грицак Антона з с.Переволока (Бучач) від Гриневич Ю.

12,089 До тестя Сорока Дмитра з с. Медуха (Станиславів) як рівнож до знайомих з с. Медухи відПопель Івана.

12,090 Пошович Миколи вуйка з с. Плоске (Стар. Самбір) від Пошович Анастасії д. Дмитра.

12,091 Крупа Микола стрийка з с. Безмігова Горіш. (Лісько) від Крупа Юлії.

По інформації пишіть до: United Ukrainian American Relief Committee

P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa

В запитах просимо кінчею надавати групу і число.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

БОЛІНІТ

Рани на ногах, опухлі ноги, набряклі жила, болючі ноги, флебіт (запалення жила), напухлі або болючі коліна чи істочки і ревматичні ноги успішно лікуємо новими європейськими методами без операцій. Лікуємо агрубіна лютим і котиди.

Офісові години: в понед. і четвер від 1. до 8. веч.; вівторки і п'ятні від 1. до 6. веч.; в суб. від 12. до 4. попол. В нед. і свята нема уряд. годин

Dr. L. A. BENLA 320 W. 86 St., New York City

Близько Бродвею.

ENdicott 2-9178

СПЕЦІАЛІЗІТ В БОЛІНІТ.

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУВАННЯ